

FİLİSTİN MESELESİNİN DEĞİŞMEZ GERÇEKLERİ

Dr. Muhsin Muhammed Sallih

Beytulmakdis
Oncüleri
Derneği

Yurtdışındaki
Filistin Alimler
Heyeti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nida®

Kitabın Özgün Adı	حقائق و ثوابت في القضية الفلسطينية
Yayın No	79
Editör	Recep Songül
Mizanpaj&Kapak	Nida Yayıncılık <i>Furkan Çevik</i>
ISBN	978-605-4605-59-0
Basım	1. Baskı / Nisan 2014
Sertifika No	27580
Yayın	Nida Yayıncılık Dağıtım Pazarlama İç ve Dış Ticaret Ltd. Şti. Balaban Ağa Mahallesi Büyük Reşit Paşa Caddesi Yümni İş Merkezi No: 16/11 Fatih/İstanbul Tel: 0212 527 93 86 Faks: 0212 635 03 58 nida@nidayayincilik.com.tr - nidayayincilik.com.tr
Baskı&Cilt	Step Ajans Matbaa Ltd. Şti. Göztepe Mahallesi Bosna Caddesi No: 11 Bağcılar/İstanbul - Tel: 0212 446 88 46 stepajans@stepajans.com - stepajans.com

© 2014 Nida Yayıncılık

Her hakkı mahfuzdur. Tanıtım dışında kaynak göstermek suretiyle kısa alıntılar hariç, yayıncının yazılı izni olmaksızın yayımlanamaz; görsel, işitsel ve elektronik ortamlarda kopyalanamaz ve çoğaltılamaz.

Dr. Muhsin Muhammed Salih

FİLİSTİN MESELESİNİN DEĞİŞMEZ GERÇEKLERİ

- İslami Bakış Açısı -

Tercüme

Muhammed Nuri Uçar
Muhammed Kurşunlu

Sunuş

İslâm, İslâm ümmetini beş kapsamlı ilke etrafında toplamıştır. Bu ilkeler bu ümmeti birleştirir ve mensuplarını birbirine kaynaştırır. Bunlar: Akide, Şeriat, Uygarlık, Ümmet ve Daru'l-İslâm'dır.

Ümmetin bütün halklarını, kavimlerini, ırklarını ve coğrafi bölgelerini bir araya getiren çerçeveye, İslâm ümmetinin birliği olduğu zamanlarda İslâm camiası da tek bir vücut idi. Onun bir organını şikâyet edecek olursa vücudun diğer organları uykusuzluk ve ateşle ona katılırdı. 'Vay İslâm'ın başına gelenler' feryadı İslâm dünyasının her bir bölgesinde yankılanır ve cevap bulurdu.

İşte bu İslâm camiasında Müslümanlar 80 yılda, Romalıların 8 asırda ele geçirdiklerinden daha geniş alanları fethettiler. Ayrıca özgürleştirmeye yönelik fetih hareketiyle köleleştirmeye yönelik işgal hareketi arasında çok büyük

farklar vardır. Müslümanlar İslâm'a ve Müslümanlara karşı uluslararası bir savaş açmış olan Batılı haçlıların en azgın savaşçılarının en tehlikeli meydan okumalarını bozguna uğrattı. H.489-690/M.1096-1291 arasında 200 yıl devam eden bir sürede haçlılara karşı durdular. Onların yanı sıra Moğolların bütün askeri güçlerini kırdılar. Sonra da İslâm onların hidayete ermelerini sağladı. Ardından İslâm yurdunu savunan vurucu bir güç haline geldiler.

İslâm ümmetinin birliği ile gerçekleşen fetihler ve zaferlerle Müslümanlar yeryüzünde on asırdan daha uzun bir süre bu uygarlıklarıyla "Birinci Dünya"yı temsil ettiler... Aynı dönemde Batı ise bilgisizlik ve karanlık çağların derin uykusuna gömülmüş bulunuyordu.

Gırnata'nın H.897/M.1492 yılında düşmesiyle başlayan modern Avrupa sömürgecilik istilası gelip de İslâm dünyasının etrafı sarılınca, ardından dünyanın kalbi Napolyon'un H.1213/M.1798'deki hamlesiyle vurulup İslâm dünyasının bölgelerinin bir bir yutulması, H.1342/M.1924'de de Osmanlı halifeliğinin çöküşüne kadar devam eden

süreç sonucunda modern sömürgecilik istilasının sebep olduğu musibet ve belalar her tarafı kaplamış oldu. Batı İslâm camiası bağı yerine vatani, ulusal ve bölgesel grupçulukları yerleştirdi. Her bir halk ve her bir bölge kendi ulusal özgürlüğüyle uğraşırken İslâm ümmetinin diğer halklarının meselelerini unuttu.

Bu gruplaşmaların daha da yoğunlaştırılması, bölgeciliğin süreklilik kazanması, İslâm ümmetinin bünyesini teşkil eden organların yeniden hayat bulması için silkinme ve tekâmüle yönelik her türlü çabasının engellenmesi için emperyalizm Filistin toprakları içine yabancı, ırkçı bir kanser olan siyonist yapıyı yerleştirdi. Bu kanser, İslâm ümmetinin birliğini parçalıyor, Arapların da Müslümanların da her türlü kalkınma ve birlik projelerini en ciddi şekilde tehdit ediyor.

***

Ama halklar ve bölgeler bazındaki eğilimler Arap ve İslâm halklarının Batılılaşmış kültürlü dilimlerini kapsayıp bölgesel devletler de bunları her türlü idari, siyasi ve kültürel organlarında kullanmış olsa da İslâm ümmetinin büyük

bir çoğunluğu İslâm camiasına olan fitrî bağılılığını sürdürmüştür... Filistin vatanı ve Arap ulusalcılığı ile İslâm akidesinin oluşturduğu aidiyet dairelerinin birliğinin müşahhas bir şekilde ortaya çıktığı Filistin meselesinin merkeziliği, İslâm dünyasının uzandığı her yerde İslâm ümmetinin kapsamlı, toparlayıcı İslâmi bağ olma konumunu sürdürmüştür. Aynı zamanda bu merkezi problem Yüce Allah'ın şerefli Mekke harem bölgesiyle ciddi bir bağlantı kurmuş olduğu Mescid-i Aksa, Şanlı Kudüs ve Filistin topraklarına göz dikmiş olan siyonist emperyalist meydan okumalara karşı İslâmi duyarlılığı patlama noktasına getiren en önemli güçtür.

Filistin meselesinin İslâmi boyutu ve ümmetin problemleri arasındaki merkezde bulunma özelliği İslâm ümmetinin organlarını birbirine bağlayan kapsamlı İslâm bağınyı yeniden canlandırmıştı. Diğer taraftan İslâm, Mescid-i Aksa'yı yolculuk amacıyla kendilerine yüklerin hazırlanıp yola çıkılabileceği mescitlerden birisi olarak değerlendirdiği gibi Filistin meselesi de artık İslâmi meselelerin eksenine haline gelmiş

bulunmaktadır. İslâm ümmetinin halkları artık ona doğru yolculuğa çıkmak üzere yüklerini onun için hazırlamaktadır. İslâm dünyasının bütün bölgelerinde ve kıtalarında bu böyledir. Böylelikle İslâm dünyası ümmetin bu merkezi probleme karşı zafer kazanmasının önünde engeller oluşturup ellerini bağlayan bölgesel duyarlılıkların çıkardığı her türlü zorluğu da aşmaya çalışmaktadır.

***

Sunmakta olduğumuz bu kitapçık bu odaktaki meselenin temel gerçeklerini özetlemekte ve bu temel gerçekleri ayrıcalıklı siyasal, fikri ve uygarlık çerçevesi içerisinde sunmakta önemli bir başarı kaydetmiş olduğundan her bir sahifesi her Müslümanın ve her Arabın hafızasında iyiden iyiye ön plana çıkarması, iyice anlayıp kavraması gereken bir ana metin haline geldiği gibi Filistin toprakları da, bu ileri derecede olduğu görülen mücadelenin bütün detaylarını taşıyan ‘bir iskelet’ konumundadır.

Prof. Dr. Muhsin Muhammed Salih’in yazmış olduğu bu küçük ve nefis kitapçık Müslümanların

en önemli birincil meselelerinin ‘bir seyir defteri’ durumundadır. Çünkü siyonist tehlike aslında Gana’dan Fergana’ya Volga nehrinden ekvatorun güneyine kadar İslâm dünyasının tamamını hedef almıştır. Bundan dolayı bu mesele bütün Müslümanlarla tüm İslâm düşmanları arasındaki mücadelenin, kavganın sembolüdür... Kudüs ve Mescid-i Aksa etrafında tarih boyunca süregelen mücadele bugün gibi geçmişte de bütün düşmanlara ve diğer meydan okumalara karşı İslâm’ın zaferinin kapısını teşkil edegelmiştir.

İşte İmaduddin el-Kâtib’in (519-597/1201-1125) bu stratejik gerçeği Selahaddin-i Eyyubi’ye seslendiği şu beyitlerin de çok iyi kavramış olduğunu göstermektedir:

‘Kudüs’ün sana olan şevkini galeyana getirdin
Çok uzun zamandan beri özlemle bekliyordu seni
O Beyt öyle bir evdirki onu fethedersen eğer
Bir daha Şam bölgesinden itibaren önünde
kapalı bir kapı kalmayacaktır”

İşte bu görev aynı zamanda hem vatani hem Arap ulusu açısından hem İslâmi hem insani bakımdan Filistin meselesinin stratejik ve merkezi konumunu bilinçli bir şekilde anlama ve kavrama görevidir... Yüce Allah'tan bu kipten her bir okuyucunun yararlanmasını ve içerisinde dile getirilen gerçekleri yayan ve yaygınlaştıran herkesin çabasının amel terazisinde hasenatının yer alacağı kefeye konmasını, yazarının en hayırlı bir şekilde mükâfatlandırılmasını dileriz. Şüphesiz ki her türlü eksiklikten münezzehtir olan O Yüce Rabbimiz kendisinden istekte bulunulanların en üstünü ve en cömertçe dilekleri karşılayandır.

Dr. Muhammed Amare

Birinci Baskının Takdimi

Cemadiye'l-ahire 1422 H. /Ağustos 2001

Önsöz

Hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salât ve Selam Resullerin Efendisine, onun aile halkına ve bütün ashabına olsun.

Bu kitapçık Filistin meselesinin İslâmi bakış açısıyla anlaşılabilmesi için bir hareket noktası olmaya elverişli özeti veya açıklamaların temelini ortaya koymaya çalışmaktadır. Bu kitapçık müellifin Filistin meselesini ele alırken olmazsa olmaz kabul ettiği bir takım bilgileri, değişmez gerçekleri ve kavram niteliğini taşıyan hususları bir araya getirmektedir. Bu sebeple elimizdeki bu kitapçık bir takım detayların, dipnotların uygun görülmediği 'bir metin' olmaya daha elverişli niteliktedir. Bunun yanı sıra müellif bu kitapta yer alan bilgileri güvenilir bilimsel kaynaklara dayanarak ortaya koymaya dikkat etmiştir. Kitapçığa 'Filistin Meselesinin Değişmez Gerçekleri' adının verilmesi zorunlu olarak burada

anlatılanların mutlak gerçekler olduğu anlamına gelmez. Çünkü bu, yanılma, zaaf ve eksik olması mümkün beşeri bir çabanın ürünüdür. Her türlü samimi öğüt ve yönlendirmeye karşı da kapılarımız açıktır. Her türlü eksiklikten beri Yüce Allah'a hamdolsun ki bu kitabı yaymak için gerekli itinayı gösterecek imkânları kolaylaştırdı ve bunun sonucunda da Mısır, Birleşik Arap Emirlikleri, Kuveyt, Lübnan ve Malezya gibi birçok ülkede yüzbinlerce adet basıldı. Aynı zamanda değişik bir çok dile de tercüme edildi. Yüce Allah'tan bu çalışmamızı Yüce zâtına ihlâsla yapılmış bir amel kılmasını niyaz ederiz.

Dr. Muhsin Muhammed Salih¹

---

1 Filistin incelemeleri ve modern Arap tarihi dalında Malezya Uluslararası İslâm Üniversitesi Tarih ve Uygarlık Bilimdalı Önceki Başkanı, Beyrut Zeytuna İncelemeler ve Araştırmalar Danışmanlık Merkezi Genel Müdürü.

İslâmi Bakış Açısı Filistin Meselesinin 40 Gerçeği

❖ **1-** ‘Filistin’ adı Şam diye bilinen (Suriye, Ürdün, Lübnan ve Filistin’i kapsayan) toprakların güneybatı kısmı hakkında kullanılır. Filistin, Asya kıtasının batı tarafında Akdeniz kıyılarında yer alır. Asya ve Afrika arasındaki bağlantı noktası sayılır. Ayrıca Avrupa’ya yakın olma özelliği de vardır. Kuzey sınırlarında Lübnan, kuzey doğusunda Suriye, doğusunda Ürdün, güney ve güney batısında Mısır yer alır. Filistin’in hâlen bilinen sınırları içindeki alanı 27.000 km²’dir. Mutedil iklim olarak bilinen Akdeniz iklimi içerisinde yer alır.

❖ **2-** Filistin toprakları dünyada bilinen en eski uygarlık bölgelerinden biridir. Son yapılan arkeolojik keşiflere göre tercih edilen görüş buranın insanlık hayatında ziraata ve yerleşime geçiş aşamasının ilk görüldüğü yer olduğudur.

Bu da yaklaşık 11000 yıl (M.Ö. 9000) önce gerçekleşmiştir. Tarihte bilinen en eski şehir olan Eriha yaklaşık M.Ö. 8000 yıllarında burada kurulmuştur. Çağımıza kadar ve hâlen çeşitli uygarlıkların görüldüğü hayırlı bir bölgedir.

❖ **3-** Filistin topraklarının her Müslümanın kalbinde büyük bir yeri vardır. Çünkü burası Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle kutsal ve bereketli bir topraktır.² Bu topraklarda Müslümanların ilk kiblesi, yeryüzünde Allah için bina edilmiş ikinci mescit ve İslâm'daki konumu itibariyle üçüncü sıradaki mescit olan Mescid-i Aksa bulunmaktadır. Filistin toprakları İsrâ topraklarıdır. İsrâ adı verilen hadisede Hz. Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Mescid-i Haram'dan bu topraklara getirilmiştir. Bu topraklar peygamberlerin toprağıdır. Bu topraklarda Kur'anı Kerim'de sözü edilmiş peygamberlerin önemli bir çoğunluğu doğmuş, yaşamış ve defnedilmiştir. Bu topraklar İslâmi bakış açısına göre haşrin ve neşrin yapılacağı topraklardır. Daru'l-İslâm

2 Filistin topraklarının kutsal ve bereketli oluşu sınırları zorunlu olarak bugün bilinen coğrafi sınırlarla ilişkili değildir. Çünkü bugünkü coğrafi sınırlar 1920'li yıllarda İngiliz sömürgeciliğinin dayattığı sınırlardır.

arazisidir. Ecrini Allah'tan umarak bu topraklarda ikamet eden bir kimse Allah yolunda cihad eden gibidir. Kıyamet gününe kadar hak üzere sebat gösterecek ve Allah'ın yardımıyla desteklenecek kesimin de merkezidir.

❖ **4-** Filistin toprakları aynı zamanda yahudilere ve hristiyanlara göre de kutsaldır. Yahudiler burayı kendilerinin vaadedilmiş toprakları saymakta, tarihlerinin eksenini olan nebilerinin yattığı topraklar olarak görmektedirler. Onların kutsallarının merkezi olan Kudüs ve El-Halil de bu topraklardadır. Hristiyanlarda bu toprakları dinlerinin beşiği sayarlar. Çünkü İsa (*aleyhisselam*) bu topraklarda doğmuş, çağrısını bu topraklarda yapmıştır ve onların büyük dini merkezleri de burada Kudüs'te, Beytu'l-Lahm'da ve en-Nasıra'da bulunmaktadır.

❖ **5-** Müslümanlar tevhit sancağı altında tarihin bir döneminde bu topraklara egemen olmuş, Davud'un (*aleyhisselam*), Süleyman'ın (*aleyhisselam*), İsrailoğullarının diğer peygamberleri ve salihlerinin bıraktığı mirasın gerçek mirasçılarının kendileri olduğuna, buranın meşru

ve yasal yönetim hakkının Müslümanlara geçtiğine inanırlar. Çünkü bu resullerin ve nebilerin izinden giden kimselerden sonra tevhit sancağını yükseltenler onlar olmuşlardır. Müslümanlar İsrailoğullarının hak yoldan uzaklaştıklarına, kendi kitaplarını tahrip edip değiştirdiklerine ve artık onların bu mukaddes topraklarda bir haklarının kalmadığına, aksine bu hakkın hak ve iman sancağını taşımayı sürdüren Müslümanların olduğuna inanırlar.

❖ **6-** Müslümanların Filistin'i özellikle Kudüs'ü yönetimleri altında tuttıkları dönemlerdeki genel uygulamaları; uygar, toparlayıcı ve hoşgörü ile birlikte yaşamayı esas alan bir uygulama idi. Kendileriyle aynı dinden olmayan kimselere karşı adaletle, iyilikle davranma, yahudilerin, hristiyanların ve diğerlerinin, haklarının teminat altına alınması, korunmaları, onlara haksızlık yapılmasının ya da kötü davranılmasının önlenmesi esası üzere kurulu idi. Hatta İslâm uygarlığının inşa edilmesinde onların güç ve imkânlarından yararlanılması da ihmal edilmemiştir. Ama Müslüman olmayanların başkalarına uygulamaları

ise diğer dinlerle birlikte yaşamayı reddeden engelleyici bir davranış biçimi idi. Bu din mensuplarına zulüm ve baskı uygulanıyor ve onlardan kurtulmaya çalışılıyordu. Romalıların, haçlıların ve daha öncekilerin yaptıkları ve bugünlerde siyonist yahudilerin yaptıkları gibi.

❖ **7-** Filistin'e yerleştiği bilinen ve orayı kendi tabiatlarına göre şekillendiren en eski halk yaklaşık 4500 yıl önce Arap yarımadasından gelmiş olan Kenanilerdir. Bu topraklar da ilkin 'Kenan Diyarı' adıyla tanınmıştır. Şimdiki Filistin halkı da bu Kenanilerin ve daha sonra onlara karışmış olan Akdeniz'in doğu tarafındaki halkların yahut Palestilerin ve Arap kabilelerinin soyundan gelenlerdir. Zaman zaman Filistin topraklarına çeşitli kavimler egemen olmakla birlikte bu toprakların asıl halkı kesintisiz olarak orada yaşamayı sürdürmüştür. İşte bu Filistin halkının ezici bir çoğunluğu İslâm'a girmiş ve İslâm'ın gelişiyile dilleri Arapça olmuştur. Böylece Filistin topraklarının İslâmi kimliği, İslâm tarafından fetheadildiği H.15 M.636 tarihinden bugüne kadar en uzun süren kesintisiz bir tarih dilimi içerisinde

daha derinleşmiştir. 1948 yılından itibaren siyonist işgalin baskı ve zulmü neticesinde Filistinlilerin bir grubunun dışarıya çıkarılıp sürülmesi ise bu açıdan göz önünde bulundurulmaz.

❖ **8-** Yahudilerin Filistin’de tarihi bir hakka sahip oldukları iddiası Müslüman Arapların kendi topraklarında hak sahibi oluşları önünde hiç bir değer ifade etmeyen çürük bir iddiadır. Çünkü Filistinliler bu topraklarda İsrailoğullarının kendi devletleri olan Davut Krallığı’ını kurmalarından 1500 yıl önce yaşamışlar ve bu krallık döneminde de varlıklarını sürdürmeye devam etmişlerdir. Yahudilerin bu topraklarla ilişkilerini kopardıkları zamandan itibaren şu ana kadar da devam etmişlerdir. İsrailoğulları Filistin’in -tamamını değil- bazı bölgelerini yaklaşık 400 yıl -özellikle de M.Ö. 1000-580 dönemi arasında- yönetimleri altında bulundurmuşlardır.³ Sonra onların yönetimleri de son bulmuştur. Tıpkı bunların dışındaki Asurlular, Persler, Firavunlar,

---

3 Süleyman’ın (aleyhisselam) M.Ö. 923’ de vefat etmesinden sonra krallığı M.Ö. 722 yılında Asurlular tarafından yıkılmış, kuzeydeki İsrail devleti ve M.Ö. 586 yılında Babilliler tarafından yıkılan Yahu- da olmak üzere iki ayrı krallığa bölünmüştür.

Frenkler, Romalılar gibilerin yönetimlerinin son bulunduğu gibi. Buna karşılık Filistin halkı topraklarında salmış olduğu kökleriyle birlikte kaldı. İslâm yönetimi bu topraklarda en uzun kalan yönetimdir. Çünkü bu yönetim yaklaşık 1200 yıl (636-1917) devam etmiştir. Bu süre içindeki tek istisna 90 yıl devam eden haçlı dönemidir. Yahudilerin Filistin’de olup biten olayların akışında fiili etkinlikleri yaklaşık 1800 yıl (M.Ö.135 yılından 20. asra kadar) kesinlikle söz konusu olmamıştır. Onların bu topraklarda ne siyasal bir varlıkları ne de uygarlık ve önderlik hususunda herhangi bir etkinlikleri görülmüştür. Aksine onların dini öğretileri tekrar bu topraklara dönmeyi yasaklamıştır. Çağdaş yahudilerin %80’inden fazlası -ünlü yazar Arthur Kossler gibi bizzat bir çok yahudinin incelemesine göre-tarihsel açıdan Filistin’le herhangi bir bağlantıyı kabul etmedikleri gibi ulusal olarak İsrailoğullarının herhangi bir ilişkileri yoktur. Günümüz yahudilerinin ezici çoğunluğu Eşkenazi diye bilinen Hazar bölgesi yahudilerine bağlıdır. Onlar ise Kafkasların kuzeyinde ikamet eden eski Tatar Türk kabileleri olup miladi sekizinci yüzyılda

yahudileşmişlerdir. Eğer ortada bu yahudilerin 'dönüş hakkı' gibi bir hak varsa bu Filistin'e değil ancak Rusya'nın güneyine olmalıdır.

Diğer taraftan yahudilerin Filistin'le ilgileri ve bağlılıkları iddiası, Musa'nın (*aleyhisselam*) kutsal arza yolculuğu esnasında ona katılmayı İsrailoğullarının büyük bir çoğunluğunun reddetmesi gerçeği karşısında bir anlam taşımaz. Aynı zamanda onların büyük bir çoğunluğu Pers İmparatoru Kulus'un kendilerine teklifi üzerine Babil'den dönmeyi de kabul etmemişlerdir. Tarih boyunca ve günümüze kadar Filistin'de yahudilerin sayısı en iyi zamanlarında bile dünyadaki yahudilerin %40'ından fazlasını bulmamıştır. (Siyonist yapılanmanın kuruluşu üzerinden 60 yıldan fazla bir süre geçmiş olmasına rağmen bu böyledir.)

❖ **9-** Filistin'de bir yahudi yapılanmayı ortaya koymak için çalışan siyonist hareketin ortaya çıkış sebepleri M. 16. asra kadar uzanan ve Avrupa'nın hıristiyan ortamında özellikle protestanların arasında, Filistin'de yahudilerin toplanmasını destekleyen siyonist eğilimlerin ortaya

çıktığı günlere kadar uzanır. Bu aynı zamanda yahudilerin aralarında yaşadıkları toplumlara entegrasyonu için çalışan ‘Hasgala’ adlı yahudi aydınlanma hareketinin başarısızlığına da bağlıdır. Diğer taraftan ulusal ve vatana bağlı milliyetçilik ideolojilerinin ortaya çıkıp Avrupa’da özellikle 19. asırda ulus devletlerin meydana gelmesi, dolayısıyla yahudilerden birtakım kimselerin kendilerinin egemen olacakları ve ulusal kimlikleriyle yaşayacakları bir topraklarının olması arzusuyla da ilgisi vardır. Ayrıca ‘yahudi problemi’nin ortaya çıkması, özellikle Doğu Avrupa’da bunun görülmesi yüzünden yahudilerin Ruslar tarafından zulüm ve baskılara maruz kalmalarının da etkisi var. Bunun sonucunda bir grup yahudi kendileri için güvenilir bir sığınak ve yahudilere özgü bir devlet olmasını istedi. Bir kısım yahudilerin Avrupa ve Amerika’da etkin ve karar alma merkezlerine ulaşmış olmaları şeklindeki imkânlarından bu amaçlarını gerçekleştirme uğrunda yararlanmayı ihmal etmediler. Diğer taraftan Batı Avrupa ve Amerika’nın bazı ülkeleri Doğu Avrupa’dan gelmekte olan yahudi dalgalarını da içlerine almak istemiyor ve bu

dalgaları kendi ülkelerinin dışında kalan yerlere yönlendirmek istiyordu.

❖ **10-** ‘Engelleyici devlet’ rolünü oynaması ve özellikle İngiltere olmak üzere Batı emperyalizminin desteklediği yahudi yapının kurulması düşüncesi, İslâm dünyasının kalbinde Batıcı siyonist emperyalist tehlikenin zirvesini temsil etmektedir. Çünkü İslâm dünyasının Asya ve Afrika’daki iki kanadını birbirinden ayrı iki parçaya bölmeyi hedeflemektedir. Bu yönüyle İslâm dünyasını zayıflatmayı, onun birliğini engellemeyi ve hammadde üreten bir üretici ama Batı üretiminin de tüketim pazarı olarak başkalarına kuyruk, kendi dairesi içine, kendi kabuğuna çekilmiş, kalkınmaktan aciz, dağınık hale sokmayı, birleşmesini ve birliğini zayıflatıp engellemeyi amaçlayan bir yapıdır. Aynı zamanda yıkılış dönemindeki Osmanlı Devleti’nin yerini tutacak büyük İslâmi bir gücün ortaya çıkmasını engellemeyi de amaçlamaktadır. Hiç şüphesiz siyonist yahudi yapının varlığını sürdürmesi ve -düşman bir ortam içinde- yerleşip gelişmesi denklemi onun etrafını saran Müslüman ülkelerin zayıf, birbirinden ayrı

ve geri kalmasının sağlanmasıyla yakından ilişkilidir. Aynı şekilde İslâm ümmetinin kalkınma, birlik ve güç sahibi olma denklemi de kalbine çöreklenmiş bu siyonist projenin sonunun getirilmesiyle yakından ilişkilidir.

❖ **11-** Uluslararası siyonist örgüt İsviçre'nin Basel şehrinde Ağustos 1897'de Theodore Hertzl'nin liderliğinde kuruldu ve varlığını Batı emperyalizmi projesiyle bağlantılı kabul etti. Birinci Dünya Savaşının bitimine kadar da değerli hiçbir şey elde edemedi başarısız kaldı. Siyonist hareketi ise yahudi dini, kültürel ve ırkçı önerme ve arka planlar üzerinde yükselen ırkçı bir harekettir. Bu hareketin başarılı olmasının şartı bile Filistin'de yaşayan Arap halkının kendi topraklarındaki bütün haklarını ortadan kaldırmak ve onların yerine geçmekle yakından ilişkilidir. Siyonist kökenli laik, sosyalist, dini, kültürel ya da siyasal akımlar arasında özde hiçbir fark yoktur. Çünkü siyonistlerin tamamı son tahlilde siyonisttir. Birbirleriyle uyumlu olarak aynı yüksek hedefleri gerçekleştirmek için çalışırlar.

❖ **12-** Britanya siyonist projeyi benimseyerek 2 Kasım 1917'de Filistin'de yahudilere ulusal bir vatan kurmaya dair Belfur Deklarasyonunu yayınladı ve Eylül 1918'de Filistin işgalini tamamlama imkânı buldu. Şerif Hüseyin liderliğindeki Araplara vermiş olduğu hürriyet ve bağımsızlık vaatlerini inkâr etti. Şam ve Irak topraklarındaki nüfuz bölgelerini de kendisiyle Fransa arasında Sykes-Picot (Mayıs 1916) ittifakına uygun olarak paylaştırdı. Bu ittifak da Filistin'i ayrı bir devlet bölgesi haline getiriyordu. Daha sonra İngiltere, San Remo (Nisan 1920) Sözleşmesine uygun olarak Filistin'i kendi işgal sınırları içerisine aldı. Temmuz 1922'de Milletler Cemiyeti'nin de kabul ettiği ve Belfur Deklarasyonunu onaylayan kararla Filistin'i manda bölgelerine dâhil etmeyi başardı.

❖ **13-** İngiltere Filistin'i işgal ettiği 1918-1948 tarihleri arasında yahudi göçü için Filistin'in kapılarını sonuna kadar açtı. Böylece yahudilerin 1918 yılında 55.000 olan nüfusu 1948 yılında 646.000 oldu. Yani yerleşik nüfusun %8'i iken %31,7'ye yükselmiş oldu. Aynı şekilde Filistin topraklarını

mülk edinmelerini de destekledi ve böylece yahudilerin toprak mülkiyeti yaklaşık 500.000 dönümden (Filistin topraklarının %2'sinden) yaklaşık 1.700.000 dönüme (Filistin topraklarının %6,3'üne) kadar yükselmiş oldu. Yahudiler çoğunlukla İngiliz yönetimi kanalıyla yahut Filistinli olmayan birtakım feodal kanallarla sızma imkânı buldular. Filistin halkı şartların son derece katı ve direnmenin sıkıntılarının büyük olmasına rağmen 30 yıl boyunca yerleşik nüfusun çoğunluğunu %68,3'ünü ve toprakların da %93,7 gibi büyük bir bölümünü el altında tutmaya devam edebildi. Yahudiler İngiliz güçlerinin himayesi altında kendi ekonomik, siyasal, eğitimsel, askeri ve sosyal kurumlarını inşa edebildiler. 1948 yılında 292 koloni tesis edebilmiş ve Hagana, Irgun ve Şiteron gibi askeri örgütleri oluşturabilmişlerdir. Onların 70.000'den fazla savaşçıları vardı ve devletlerini ilan etmeye hazırlanmışlardı.

❖ **14-** Filistin'e karşı kurulan komployla şekillenen yapının Filistin halkının sahip olduğu imkânlardan çok daha büyük imkânlara sahip olmasına rağmen Filistin halkı İngiliz işgalini ve

siyonist projeyi reddetti ve bağımsızlığını istedi. Ulusal ve İslâmi akımlarda Musa Kâzım, Hacı Emin el-Huseyni ve onların arkadaşlarının liderliğinde başkaldırarak halkı hazırlamaya, siyasal kıpırdanmalara ve oldukça güçlü başkaldırı ve ayaklanma hareketlerine koyuldular.

1920’de Kudüs, 1921’de Yafa, 1929’da Burak, Ekim 1933’de de yine Burak ayaklanmaları baş gösterdi. Aynı şekilde Şeyh İzzuddin el-Kassam liderliğinde Cihad Hareketi, Abdulkadir el-Huseyni komutasında da Mukaddes Cihad Örgütü kuruldu. 1936-1939 yılları arasındaki büyük ayaklanmanın baskısı neticesinde İngiltere, Mayıs 1939 tarihli Beyaz Kitabında 10 yıllık bir süre içerisinde Filistin devletinin kurulacağını taahhüt etmek zorunda kaldı. Ayrıca oldukça dar sınırlar dışında yahudilere toprak satışının durdurulması ve beş sene sonra da yahudi göçünün durdurulması sözü verdi. Ancak Kasım 1945 tarihli Bevin Açıklamasıyla bütün bu yükümlülüklerini tanımazdan geldi ve bu sefer de Amerika’nın himayesiyle siyonist proje yeniden hayata dönmüş oldu.

❖ **15-** Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 29 Kasım 1947 tarihinde Filistin'i Arap ve yahudi iki ayrı devlete bölmeye (yaklaşık %54 yahudi devletine %45 Arap devletine %1 de -Kudüs bölgesi- devletler arası bir bölge olarak kurulmasına) dair 181 sayılı kararını yayınladı. Genel Kurul kararları bizzat Birleşmiş Milletler'in sözleşmeleri çerçevesinde dahi bağlayıcı değildir. Bu kararın kendisi de zaten Birleşmiş Milletler'in üzerinde kurulu olduğu temele aykırıdır. Çünkü bu temel halkların özgürlük hakkıyla kendi geleceğini kendisi belirleme hakkıdır. Ayrıca konunun ana temelini temsil eden Filistin halkına ne danışılmış, ne de onun görüşü referandum ve benzeri yolla alınmıştır. Buna ek olarak dışarıdan gelmiş göçmen siyonist yahudi azınlığa toprakların büyük bölümü ve en iyi yerleri ayrılmıştır.

❖ **16-** Siyonistler 14 Mayıs 1948 tarihinde İsrail adını taşıyan devletlerinin kuruluşunu ilan etti ve kötü komutan, oldukça zayıf organizasyon ve son derece yetersiz bilginin en müşahhas örneğini teşkil eden Arap ordularını da yenme

imkânına sahip oldular. Ayrıca bu devletlerin bir bölümü hâlâ emperyalist nüfuzun etkisi altında bulunuyorlar. Siyonistler bu savaşın neticesinde Filistin topraklarının %77'sine (20.770 km²'lik) yakın bir bölümünü istila edebildiler ve 800.000 Filistinliyi kendi yapılarını kurdukları bölgenin dışına güç kullanarak sürdüler. Bu nüfusu o zaman o bölgede yaşayan ve bölgenin asli nüfusunu oluşturan 925.000 kişinin arasından sürdüler. (1948 yılı sonunda Filistinlilerin genel toplamı ise yaklaşık 1.400.000 kişiydi.) Siyonistler işgal ettikleri bölgede bulunan 585 köyden 478'ini tahrip etti ve 34 ayrı katliam yaptılar. Filistin'in geri kalan bölümüne gelince: Ürdün Batı Yaka bölgesini (576 km²) kendi topraklarına resmen kattı. Mısır da aynı şekilde Gazze bölgesini (363 km²) yönetimi altına aldı. Birleşmiş Milletler de siyonist yapının yani İsrail'in kendisine üye olmasını uygun buldu. Bunun için de Filistinli sığınmacıların topraklarına dönmesini şart koştu. Bu ise siyonist yapının kesinlikle yerine getirmediği bir şart halinde devam etmektedir. Siyonist yönetim zulüm üzere, ırkçı ve dini temeller üzerinde yükselen

bir yapıdır. Bu yönetim sınırlarını belirlememiş ve yazılı anayasası olmayan bir yapıdır. O bu niteliğiyle modern uygar bir devletin en belirgin niteliklerine aykırı düşmektedir.

❖ **17-** 1948-1967 yılları arası dönemde ‘Mücadelenin Ulusallığı’ ‘Birlik Özgürlüğün Yoludur’ sloganları egemen oldu ve Arap yönetimleri Cemal Abdunnasır’ın liderliğinde bu aşamanın bayraktarlığını yaptı. Aynı zamanda Filistin ulusal liderliğinin rolü, resmi Arap çözümünün önündeki alanı açmak için geri çekildi. Ancak Arap yönetimleri sağlıklı yöntem, ciddiyet ve gerçek anlamıyla savaşıma iradesini kaybetmişti. Bunun yerine aşamaya uygun taktik sebepler dolayısıyla Filistin direnişi mücadelenin önderliğini benimsedi. Bu benimseyişi ise kapsamlı plan çerçevesi içinde değildi. Bu düzenler halk yığınlarının duygularını gıdıklamakla uğraşmayı, halkı savaşıma hazırlamaya tercih etti. Hâlbuki öte yandan siyonist taze yapı git-tikçe güçleniyor ve daha derinlere kök salmaya çalışıyordu.

❖ **18-** Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) 1964 yılında Ahmet eş-Şukayri'nin başkanlığında ve meselenin dizginlerini elinden kaçıracağından korkan Cemal Abdunnasır'ın doğrudan desteğiyle kuruldu. Bu kuruluş aynı zamanda Filistin coğrafyasının örgütlü ve gizli hareketlerle dolup taşmaya başlamasından sonra özellikle de kökleri 1957 yılına kadar uzanan Fetih hareketinin kuruluşundan sonra söz konusu oldu. Filistin Kurtuluş Örgütü 1948 yılında işgal edilen toprakları özgürleştirmeyi hedef aldı ve bu örgütün anayasası özgürlüğün tek yolu olarak da silahlı mücadeleyi özellikle sıkı bir şekilde uyguladı. Genel olarak bütün Filistinliler bu örgütün kuruluşunu güzel karşıladı ve bunu uzun bir dönemden sonra Filistin varlığının ulusal kimliğinin müşahhas bir ifadesi olarak kabul ettiler. Başta Fetih örgütü olmak üzere Filistin fedai örgütleri FKÖ'ye katıldı ve Fetih lideri Yasir Arafat Şubat 1969'dan itibaren FKÖ'nün liderliğini üstlendi. 1974 yılında Arap yönetim liderleri FKÖ'nün Filistin halkının tek yasal temsilcisi olduğunu kabul etti ve aynı yıl Birleşmiş Milletler'de gözlemci üye statüsüyle temsili gerçekleşti.

❖ **19-** Haziran 1967 Savaşı, Arap düzenleri için acı bir yenilgi oldu. Birkaç gün içinde siyonist yönetim Filistin'in geri kalan topraklarını işgal etti. Doğu Kudüs dâhil olmak üzere Batı Yaka ve Gazze düştü ve 330.000 Filistinli topraklarından uzaklaştırıldı. Aynı şekilde Suriye'nin Golan tepeleri (1150 km²) ve Mısır'ın Sina Yarımadası da (61.198 km²) düştü.

❖ **20-** Siyonist yönetim ısrarlı ve kesintisiz bir şekilde Filistin topraklarını yahudileştirme işlemini sürdürdü ve bu toprakların Arap-İslâm kimliğini ve ona ait uygarlık izlerini kökten imha etmeye çalıştı. 1948 yılında işgal ettiği toprakların yaklaşık %96'sını müsadere etti. Bunların çoğunu yurtlarından çıkarılan Filistinlilerin arazileri ve mülkleri oluşturuyordu. Ayrıca İslâmî vakıfların ve yurtlarında kalan Arapların mülklerinin önemli bir kısmını da müsadere etti. Siyonistler tarafından 1948 yılında işgal edilen topraklarda yerleşimciler için yüzlerce şehir ve kasaba inşa edildi. Siyonistler 1967 Savaşından itibaren de Batı Yaka bölgesinde oldukça geniş alanları müsadere ederek ısrarlı

ve sistemli bir yahudileştirme işlemini sürdürdüler. 160 yerleşim bölgesi ve yaklaşık 100 kadar toplu konut daha inşa ettiler ve malum ayırım duvarı bina ettiler. Batı Yaka'nın damarlarını paramparça eden yüzlerce engel koydular ve su kaynaklarının büyük bir bölümünü ele geçirdiler. Batı Yaka ve Gazze'yi muhasara ederek buraları adeta iki büyük hapishaneye dönüştürdü, insanların hayatlarını da cehenneme çevirdiler. Siyonist yönetim aynı zamanda Filistin'in öz evlatlarını kendi topraklarına dönmekten mahrum etti. Buna karşılık yahudilere Filistin'e göç kapılarını sonuna kadar açtı. 1949-2010 arasında yaklaşık üç milyon yahudi göç etti ve böylece yahudilerin toplam nüfusu 2010 yılında 5.700.000'e ulaştı.

❖ **21-** Siyonistler Kudüs şehrini yahudileştirmeye odaklandılar ve bu şehrin %86'sını egemenlikleri altına alarak yahudi göçmenlerle doldurdular. (2010 yılında 490.000 yahudiye karşılık Kudüs'ün doğusunda ve batısında Filistinli nüfusun sayısı yaklaşık 276.000'dir.) Kudüs'ün Mescid-i Aksa'nın bulunduğu doğu bölgesinde

de 200.000'e yakın yahudiyi iskân ettirdiler ve Kudüs'ün gerçek ortamı olan Arap-İslâm ortamından uzaklaştıracak şekilde yahudi yerleşim birimleriyle bir bilezik gibi etrafını kuşattılar. Üstelik Kudüs'ün siyonist yapının ebedi başkenti olduğunu da ilan ettiler. Siyonist yahudiler Mescidi Aksa'yı ele geçirmek için olanca gayretleriyle çalıştılar. Mescidi Aksa'nın batıdaki duvarını (Burak Duvarı) müsadere etti ve yanı başındaki Mağripliler mahallesini tahrip edip topraklarını da gasp ettiler. Şimdiye kadar Mescid-i Aksa'nın altında ve çevresindeki kazılardan 10 aşamayı tamamlamış durumdadır. Orada şu anda 13 hafriyat ve tünel tamamlanmış, 12 kazı ve tünel de tamamlanma yolundadır. Bu ise her an için Mescid-i Aksa'nın yıkılması tehdidini beraberinde getirmektedir. Mescid-i Aksa'yı yıkıp onun yerine Siyon Mabedini koymayı hedefleyen yaklaşık 25 yahudi terör örgütü oluşmuş durumdadır. Siyonistler özellikle 1993'deki Oslo ittifakından sonra Mescid-i Aksa'ya yönelik onlarca saldırı düzenlediler. Mescid-i Aksa'ya düzenlenen saldırıların en ünlüsü ise 21 Ağustos 1969'da Mescid-i Aksa'nın yakılması oldu.

❖ **22-** Filistinli sığınmacılar topraklarına dönme haklarını sınımsız ellerinde tuttular ve topraklarının dışında yerleştirilme projelerinin tamamını reddettiler. Bu alanda ortaya konan projelerin sayısı ise 240'a yakındır. Birleşmiş Milletler'in sığınmacıların topraklarına dönme haklarıyla ilgili 110'dan fazla karar almış olmasına rağmen siyonist yönetimin bu kararları ısrarla reddetmesi ve büyük devletlerin ve uluslararası camianın, siyonistleri bu kararları uygulamaya mecbur etmekteki ciddiyetsizliği sebebiyle hiçbirisi uygulanamamıştır. Şimdi (2010 yılı itibarıyla) Filistin toprakları dışında ikamet eden Filistinli sığınmacıların sayısı yaklaşık 5.500.000'i bulmaktadır. Diğer taraftan 1948 yılında işgal edilmiş topraklardan yaklaşık 1.750.000 kişi Batı Yaka ve Gazze bölgesinde mülteci olarak yaşamaktadır. Ayrıca göçe zorlanmış 150.000 Filistinli de 1948 yılında işgal edilmiş bölgelerde kendi topraklarından ve asıl doğup büyüdükleri köy ve kasabalarından uzakta yaşamaktadır. Bu da yaklaşık 7.580.000 Filistinlinin sığınmacı ve göçmen olarak yaşamının sıkıntılarını çektikleri anlamına gelmektedir. Bu sayıda 2010 yılında

10.900.000 kişi olarak tahmin edilen toplam Filistinli nüfusun %70'ine tekabül etmektedir. Bu rakam ise dünya halkları arasında sığınmacılara ait en yüksek rakam demektir. Yine bu topraklarda yaşayanların sayılarına oranla dünyada sığınmacıların oranının en yükseği olduğu ve herhangi bir halka göre çok büyük bir fark gösterdiği anlamına gelir. Filistinli sığınmacılar meselesi 20. asırdan itibaren şu ana kadar sığınmacıların en büyük, en eski ve en uzun süre devam eden bir insanlık trajedisinin ifadesidir.

❖ **23-** 1949'dan 1970'li yılların başlangıcına kadar Birleşmiş Milletler Filistin meselesini sığınmacıların meselesi olarak ele aldı. 1974 yılından itibaren Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun oldukça ezici çoğunluğunun aldığı çok sayıda karar Filistinlilere kendi geleceklerini belirleme hakkını ve (silahlı mücadele dâhil olmak üzere) gasp edilmiş haklarını geri almak için Filistin mücadelesinin yasal olduğunu ifade ediyordu. Ayrıca bu kararlar siyonizmi ırkçı ayrımcılığın şekillerinden bir şekil olarak kabul ediyordu. Diğer taraftan sığınmacıların topraklarına dönme haklarından

başka türlü bir tasarrufun kabili imkân olmadığını da ifade ediyordu. Ama ABD ve onun müttefikleri sürekli olarak bu kararları reddetmek, görmezlikten gelmek ve bunlara erken doğum yaptırmakta siyonist yapıyı her zaman desteklemeye hazır olmuş ve bunların herhangi birinin pratik olarak uygulanmasını önlemek maksadıyla ısrarla veto hakkını da kullanmıştır. Hâlbuki aynı zamanda (bu yasal devletler arası) hakkı Filistin toprakları üzerinde siyonist bir devletin kurulması ve varlığının kök salması için kullanmışlardır. Bu durum ise böyle bir yasallığın oldukça zalim ve çirkin yüzünü açığa çıkarmaktadır.

Filistin meselesinin tarihi boyunca en büyük problemlerden biri de sürekli olarak siyonist planın özellikle de 1948 yılında gasp etmiş olduğu ve Filistin topraklarının %77'sine teka-bül eden kısmı üzerinde devletini kurma, -sözüm ona- ziraat hakkını kabul etme hususunda hep sesini yükseltip durmuş olmasıdır.

❖ **24-** 1967-1970 dönemi Filistin gerilla ve direniş faaliyetlerinin altın dönemini ifade eder. Ancak 1971 yılından itibaren Ürdün topraklarını

kullanmaktan mahrum bırakıldı. Bundan sonra Lübnan topraklarında odaklaşmasına rağmen 1975-1990 yılları arasındaki Lübnan iç savaşı döneminde çeşitli şekillerde hedef alındı ve kökten sökülme çabalarıyla karşı karşıya kalmanın zorluk ve sıkıntılarını çekti. Siyonist düşmanın Lübnan'a sürekli saldırılarının ve 1978 yılında Güney Lübnan'ı işgal edip emir altında çalışacak güvenlik kordonunu oluşturmasının, sonra da bu düşmanın 1982'de Güney ve Orta Lübnan'ın Beyrut'a kadarki kısmını istila ederek direnişin altyapısına darbe indirip FKÖ'yü ve onun savaşçılarını Lübnan'dan çekilmeye mecbur etmesinin bunda büyük bir payı oldu. Böylece Filistin direnişine karşı siyonist yapının bütün Arap sınırları da kapatılmış oldu.

❖ **25-** Genel olarak Filistin devrimi 'uzlaşmaz' Arap kardeşlerinden oldukça ağır darbeler yemenin sıkıntısını çekti. Bu devrimi ehlileştirmek ve dizginlemek için uğraşan, onun adına konuşup onun üstünden bir yerlere varmak isteyen Arap yönetimleriyle girdiği mücadelesinde pek çok enerjisini tüketti. Ekim 1973'te siyonist yapıya

karşı girişilen ve esasen Mısır ve Suriye'ye manevi bir takım zaferler kazandıran savaştan ve FKÖ'nün 1974 yılında Filistin halkının tek yasal temsilcisi kabul edilmesinden sonra Filistin'e karşı Arap sorumluluk duygusu gittikçe zayıflamaya başladı. Mısır'ın Eylül 1978'de Camp David Anlaşması'nı imzalaması neticesinde de Arap-siyonist mücadelesinden en büyük bir güç dışarıda kalmış oldu. Daha sonra 1980-1988 dönemi boyunca her iki tarafı da bitirip tüketen Irak-İran Savaşı ve petrol fiyatlarının düşmesi sebebiyle Körfez ülkelerinin Filistin devrimine desteğinin gerilemesi, bunun yanı sıra 1990 yılında Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesi ve bunun neticesi olarak ortaya çıkan Körfez Savaşı, arkasından geniş çapta Arap-İslâmi parçalanmışlık bunlara ek olarak Sovyetler Birliği'yle doğu bloğunun düşmesi gibi önemli olayların hepsi Filistin direniş hareketinin zayıflatılmasına ve FKÖ'nün yönetim kadrosunun barışçı yollarla işleri düzeltmesine buna bağlı olarak çaba ve gayretlerini 'mümkün olan siyasal çözüm' çerçevesine sıkıştırıp bırakmasına sebep oldu.

Ama diğer taraftan 1970'li yılların ortalarından itibaren içerden ve dışarıdan halkın İslâmi çalışma akımı da belirginleşmeye, ortaya çıkmaya başladı. 70'li yılların sonunda 1948'de işgal edilmiş Filistin topraklarında Ustratu'l-Cihad: Cihad Hücresi ve 1980 yılında İslâmi Cihad Hareketi, 1980'li yılların başlarında Şeyh Ahmed Yasin'in kurduğu Filistinli Mücahitler örgütü gibi örgütler ortaya çıktı.

❖ **26-** 8 Aralık 1987 - Eylül 1993 döneminde mübarek intifada Filistin'in içinde hareketin dizginlerini eline aldı. İslâmi akım Filistin direnişinde temel bir unsuru teşkil edecek şekilde güçlü olarak öne çıktı. Özellikle de intifadanın başlangıcıyla birlikte harekete geçtiğini duyuran İslâmi Direniş Hareketi (Hamas) yoluyla bunu ilan etti. İntifada Arap dünyasında, İslâm âleminde ve uluslararası düzeyde Filistin meselesi konusunda duyarlılığı yeniden canlandırdı ve bu meseleye ilgiyi artırdı. Ama egemen şartlar ve Filistin ve Arap önderliklerinin fikri yaklaşımları, intifadanın daha da alevlenerek özgürleşme yolunda daha fazla genişlemesine

fırsat tanımadı. Aksine intifadayı, gasıp siyonist yönetimle işleri düzeltmeye yönelmek maksadıyla hızlı bir şekilde siyasetlerini devreye sokmak için istismar etmeye kalkıştılar.

❖ **27-** FKÖ'nün artık gittikçe zayıflayan yapısı içinde siyonist yönetimle barışçı yollarla işleri düzeltmeyi destekleyen akım genişlemeye başladı. Nihayet Kasım 1988 ortalarında -sürgünde olan edilen Filistin Devleti, Birleşmiş Milletler'in Filistin'i Araplarla yahudiler arasında paylaşmaması ön gören 181 numaralı kararını kabul ettiklerini açıkladı. Aynı şekilde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 242 numaralı Kasım 1967 tarihli ve Filistin meselesini bir sığınmacılar meselesi olarak kabul edip barışçı yollarla çözmeye çağıran kararını da itiraf etti. Ekim 1991'de FKÖ ve Arap devletleri Madrid'de siyonist yönetimle doğrudan barış görüşmelerine katıldılar. Yaklaşık iki sene boyunca örgütün resmi heyeti siyonist yönetimle bir anlaşmaya ulaşma imkânı bulamadı. Aralık 1992'de başlayan çeşitli gizli görüşmeler dışında hiçbir açılım ve diyalog kanalı ortaya çıkmadı. Söz konusu gizli görüşmeler ise

Oslo ya da daha önce Gazze-Eriha Anlaşması diye bilinen ve önce örgütle siyonist yönetim arasında Norveç Oslo'da kabul edilen sonra 13 Eylül 1993'de Washington'da imzalanan bir anlaşmayla sonuçlandı.

❖ **28-** FKÖ önderliği bu Gazze-Eriha Anlaşması neticesinde İsrail'in var olma hakkını ve Filistin topraklarının %77'sini işgal edip mülkiyetine geçirmesinin yasallığını itiraf edip kabul etmiş ve ayrıca silahlı direnişi ve intifadayı durduracağı taahhüdünde bulunmuştur. Aynı şekilde örgüt liderliği Filistin'in tümünü özgürleştirmeye ve siyonist yapıyı ortadan kaldırmaya çağıran bütün madde ve fıkraları da örgüt anayasasından çıkarma teminatını verdi. Bu ittifakla FKÖ hem kendisinin hem hedeflerinin hem de örgüt anayasasının üstüne bir çizgi çekmiş oldu. Örgüt liderliği buna karşılık İsrail'in kendisini Filistin halkının temsilcisi kabul etmesi ve ona Gazze bölgesi ve Batı Yaka'nın bazı yerlerinde oldukça sınırlı özerk bir yönetim hakkı vermesi imkânı elde ediyordu. Diğer temel meselelerin ise beş yıl içerisinde çözüme kavuşturulması isteniyordu.

❖ **29-** Özellikle haklardan vazgeçme üzerine yükselen Oslo (Gazze-Eriha) Anlaşması'na ve işleri uzlaşmacı yollarla düzeltme projesine Filistinli, Arap ve İslâmi çevrelerden oldukça güçlü itirazlar yöneltildi. Bu itirazların en belirgin noktaları şunlardır:

a- Güvenilir İslâm âlimleri siyonist yönetimle bu şekilde barışçıl bir çözümün, buna davet edenlerin istedikleri gibi yapılmasının caiz olmadığına ve gasp edilmiş toprakların özgürlüklerine kavuşturulması, meşru sahiplerine eksiksiz olarak geri verilmesi için mukaddes cihadın zorunlu olduğuna fetva verdiler. Bu mücadelenin hakla bâtil arasında bir savaş olması itibariyle nesillerin bunu, Allah zafer ve iktidar lütfedinceye kadar birbirlerinden devir almaları gerekir. Ayrıca Filistin'in İslâmi bir vakıf arazisi olması sebebiyle hiç kimsenin ondan vazgeçme hakkı olmadığına ve herhangi bir neslin bir zaaf musibetiyle karşı karşıya kalması halinde sonradan gelecek nesilleri haklarından mahrum edemeyeceklerine fetva verdiler. Aynı şekilde Filistin meselesi, yalnızca Filistinlilerin değil, zaman ne kadar uzasa da buradaki haklarından vazgeçmeyi

kabul etmeyen bütün Müslümanların meselesidir. Hele hele FKÖ'nün ya da onun lider kadrosunun özel meselesi hiç değildir.

b- FKÖ liderliği Filistin halkına başvurmaksızın tek başına Oslo İttifakını kabul etti. Hâlbuki İslâmcıların da ulusçuların da solcuların da arasında aynı şekilde bu ittifaka güçlü bir şekilde karşı çıkıldı. Hatta bizzat Fetih hareketinin kendi ortamlarında bile tepkiyle karşılandı.

c- Bu ittifak en önemli temel meseleler ve en hassas konularda kesin çözüme ulaşmayı sonraya erteledi ve onların çözüme kavuşturulmasını, gücünü zayıf taraf olan Filistin tarafına şartlarını dayatmak için kullanan siyonist tarafın insafına terk etti. En önemli meseleler ise şunlardır:

- 1- Kudüs şehrinin geleceği
- 2- Filistinli sığınmacıların geleceği
- 3- Batı Yaka'daki yahudi yerleşim bölgelerinin geleceği⁴

---

4 İsraililer, Gazze bölgesindeki yerleşim bölgelerinden 2005 yılı sonbaharında geri çekildi.

4- Gelecekte kurulacak Filistin yönetiminin yapısı, yetkilerinin sınırları ve kendi toprakları üzerindeki egemenliği.

d- Bu proje Filistin nüfusunun yoğun bir şekilde bulunduğu bölgelerden ve bu bölgelerdeki güvenlik ve ekonomik problemlerinden kurtulma şeklindeki siyonist hedef ve arzuya örtüşüyordu.

e- Bu ittifakın pratik olarak elde edilen sonucu oldukça sınırlı uygulama yetkisine sahip bir özerk yönetimden ibaretti. Söz konusu yetkiler ise işgalci güçle irtibatlı ve onun doğrudan hegemonyasına tabi idi. Ayrıca siyonist yönetim, bu özerk yönetimin almış olduğu karar ve yasamaları da veto etme hakkına sahipti. Aynı şekilde Filistin idaresi kendine ait özel bir ordu kurma hakkından da mahrum edilmişti. Bu özerk yönetim siyonist yönetimin izni olmadan hiçbir şekilde herhangi bir silah alamadı.

f- Özerk yönetim herhangi bir cihad hareketini, siyonist işgale karşı silahlı eylemleri etkisiz hale getirme ve Filistinli örgütlerin mücahitlerini yakalama gibi bir sorumluluk yüklenmek

zorunda kaldı. Güya “iyi niyetlerini” ve “barış istediklerini” ispat etmek için buna mecburdular. Bunun içinde insanların nefeslerini dahi sayan güvenlik birimleri oluşturuldu. Buna karşılık ekonomik, siyasal ve sosyal alanlardaki görevleri oldukça zayıf ve yetersizdi. Bu yönetimin yapısı ve organları da bozulmuş bir salgın hastalık gibi yayıldı. Özerk yönetim Eylül 2000’de El-Aksa İntifadası’nın ortaya çıkması sonucu ancak insanlar üzerinde güvenlik adına giriştiği baskısını hafifletti.

g- Sınırlar yine İsrail hegemonyası ve ege-menliği altında devam etti. Filistin özerk yönetiminin sınırlarına girmek ya da çıkmak yine siyonistlerin buna izin verme ya da vermeme haklarına bağlı kaldı.

h- Anlaşma, Filistinlilerin geleceklerini belirleme ve kendi bağımsız devletlerini kurma hakkına hiçbir şekilde işaret etmemekte; işgal edilmiş topraklar olmaları itibariyle ne Batı Yaka’dan ne de Gazze bölgesinden söz etmektedir.

i- Bu anlaşma Arap ve İslâm devletlerine siyonist yönetimle anlaşmalar yapma ve ilişkiler

kurma kapısını sonuna kadar açtığı gibi, siyonizme bölgeye sızma, ekonomik hegemonyasını kurup bölgedeki İslâmi ve milli güçlere darbe vurma fırsatını da verdi.

❖ **30-** 29 Eylül 2000 tarihinde kıvılcımı çakılan El-Aksa İntifadası Filistin halkının topraklarındaki hakkına sınımsız sarıldığını, Arap ve geniş anlamda İslâm halklarının Filistin intifadasıyla etkileşim içinde olduğunu vurguladığı gibi meselenin İslâmi boyutunu da pekiştirmişti. Diğer taraftan siyonistlerin saldırganlıklarının ve sözde barışçı propagandacıların çirkin yüzlerinin açığa çıkmasını da daha belirginleştirmiştir. Ayrıca ümmetin hakları ve ilkeleri aleyhine meseleyi uzlaşmacı yollarla çözme projesine de büyük bir tokat indirmiş oldu. Filistinliler son derece ağır şartlarda çok sıkıntı çekti, zorluklarla karşılaştılar. Bu arada siyonistler de Filistin özerk yönetiminin topraklarının büyük bir kısmını yeniden işgal ettiler.

Bu özerk yönetimin ortaya çıkışından itibaren beş yıl içinde 4160 Filistinli şehit olmuş 45.000'den fazla şahıs yaralanmış, işsizlerin ora-

nı yaklaşık %58'e varmıştır. Ama bütün Filistinli oluşumların katıldığı kahramanca direniş ve müstesna mücadeleyle siyonist işgalcilere muhtelif bölgelerde vurulan ağır darbeler siyonist işgalle Filistin direnişi arasında bir "korku (güç) dengesi" oluşmasını sağladı. Siyonist işgalin almış olduğu bu darbeler sonucunda yaklaşık 1060 siyonist ölmüş, 6250'den fazla kişi de yaralanmıştır. İntifada, siyonist projenin dayandığı iki temel unsur olan güvenlik ve iktisadi sarsmıştır. Siyonist yönetim Gazze'den çekilmek ve Ekim 2005'te Filistin halkının kahramanca direnişi sonucu bütün yerleşim bölgelerini sökmek zorunda kalmıştır. Kuruluşundan itibaren Filistin yönetiminin liderliğini yapan Yasir Arafat'ın Kasım 2004'te ölümü, Filistinlilerin başkanlık, belediye ve yasama meclisi seçimleri havasına girmesi, 17 Mart 2005'te de çeşitli oluşumların ortamın sakinleştirilmesi konusunda aralarında anlaşmaları El-Aksa İntifadası dalgasının gerilemesinde etkili oldu.

❖ **31-** Hamas'ın 2006 yılı başlarında Filistin yasama meclisi seçimlerini büyük başarıyla kazanması, Filistinlilerin İslâmî harekete ve direniş

çizgisine güveninin arttığıнын bir işaretiydi. Aynı zamanda Fetih hareketinin karşı karşıya olduğu dağılma, yıpranma ve yolsuzluk sorunlarının da bir yansımasıydı. Filistin meselesini uzlaşmacı yollarla çözme girişiminde gerilediğini ortaya koyuyordu. İsrail'in, Filistin çevrelerinin, Arap dünyasının ve uluslararası çevrelerin İsmail Heniyye'nin kurduğu hükümeti başarısız kılmak ve düşürmek için yürüttüğü çabalar bunların İslâmî ve direnişçi çizgiye ne derece düşman olduklarının açık bir delilidir. Aynı zamanda konunun İslâmî kesimle ilgili olması durumunda nasıl çifte standartçı davrandıklarını, demokratik faaliyete ve çıkan sonuçlara saygı göstermekten uzak kaldıklarını gözler önüne sermektedir.

Hamas'ın önderliğinde kurulan iki hükümet şiddetli İsrail saldırılarına, ciddi güvenlik sorunlarına ve oldukça katı bir ambargo uygulamasına maruz kaldı. Yasama meclisi Batı Yaka'daki Hamas temsilcilerinin bir çoğunun esir alınması neticesinde de çalışamaz hale getirildi. Kuşatmanın kaldırılması karşılığında İsrail

il'i tanımayı şart koşan Ortadoğu Dörtlüsü'nün şartlarını dayatması yoluyla Hamas'ın itaatçi hale getirilmesine çalışıldı. Hamas da Haziran 2007'de Gazze üzerinde otorite kurabilmek için kesin askeri bir çözümü uygulamaya koymak zorunda kaldı. Diğer taraftan özerk yönetim başkanlığıyla Fetih hareketi Batı Yaka'da otorite sahibi olup uzlaşmacı yolla meselenin çözümü projesine bağlı kalarak, direniş akımlarının özellikle de Hamas'ın kökünü kazıma işlemini sürdürmeye çalışıyordu. Filistin'deki bölünmenin derinleşmesi neticesinde Filistinliler çok sıkıntı çekti ve özellikle de FKÖ Ulusal Meclisi ve yasama meclisi gibi temsil kuruluşlarının rolü gittikçe geriledi. Aynı zamanda Filistin'le ilgili kararların alınması ve yönlendirilmesi hususunda özellikle İsrail ve Amerika'dan gelen dış baskılardan da oldukça zorluk çektiler.

Direnişin kahramanca duruşu ve İsrail'in bölgeye yaptığı 27.12.2008-18.01.2009 tarihleri arasındaki saldırısının başarısızlığı direniş akımına yeniden bağlanması ve büyük halk kitlelerinin onun etrafında toplanması sonu-

cunu doğurduğu gibi Filistin halkına Arap ve İslâm âleminde ve uluslararası desteğin ortaya çıkmasını da sağladı. Aynı zamanda Filistin evinin yeniden düzenlenmesi eğilimine de bir ivme kazandırdı.

❖ **32-** Filistin Müslümanlarının maruz kaldığı zulüm, baskı ve yurtlarından çıkarılma işleminin aynısına Filistin hristiyanları da maruz kalmışlardır. Onlar da İngilizlerin Filistin'i işgal etmelerinin başladığı zamandan itibaren Filistin ulusal hareketine katılmış ve siyonist proje karşısında ulusal birlik, beraberlik ve dayanışmanın güzel örneklerini ortaya koyarak sözleriyle, kalemleriyle, silahlarıyla Filistin'in Araplığını savunmaya katılmış, uygarlıklarıyla buranın kimliğine, dinine ve kültürüne bağlı olduklarını açıkça ifade etmişlerdir.

❖ **33-** Hiş şüphesiz vatan sevgisi, vatan topraklarını, halkını ve kutsallarını savunmak şer'i bir görev ve insani bir hak. Bir helâlî haram bir haramı da helal kılmadıkça ve başkalarının haklarına zarar vermedikçe vatani duygular, kişinin kendi kavmini, aşiretini sevmesi tabii bir

yaklaşımıdır. Elbetteki ister vatanla ilgili, ister Arap menşeli, ister İslâmi, isterse insani olsun Filistin'in çalışma alanları hepsi birbirini tamamlayan, birbiriyle ahenkli alanlardır ve bunların birbirleriyle çatışmaması gerekir.

Diğer taraftan toplumun hastalıklarının tedavi edilmesi, uygar gelişmenin gerçekleşmesi, yeryüzünde İslâm devletinin iktidara gelmesi, Arap ve İslâm birliğinin gerçekleşmesi ve Filistin'in özgürleşmesi için çalışmak da birbirini tamamlayan çaba ve gayretlerdir. Birbirlerine hizmet ederler ve birbirleriyle çatışmadan yahut çelişmeden yan yana yürümeleri de mümkündür.

❖ **34-** İslâm selam (barış) dinidir. Allah'ın bir adı da Es-Selam'dır. Müslümanların kendi aralarındaki selamlaşma sözleri de es-selam'dır. Cennet de Dâru's-selam'dır. İslâm'da başkalarıyla ilişkinin esası da dini hoşgörü, karşılıklı tanışma, barış içinde birlikte yaşama ve en güzel yol olan karşılıklı diyalog esasları üzerine kuruludur. Buna bağlı olarak İslâm 'terör'e ve suçsuzların öldürülmesine karşıdır. Aynı zamanda İslâm hakkın, adaletin ve özgürlüğün dinidir. Bu

dine uyan Müslümanlar başkalarına zulmetmeyi kabul etmedikleri gibi kendilerine zulmedilmesini de kabul etmezler. Onlar dinleri hususunda küçülmeyi kabul etmezler. Şan ve şereflerini, topraklarını, kutsallarını savunmak için değerli ve üstün tuttıkları her şeyi cömertçe feda ederler. Filistin’de herhangi bir ‘barış’ın Filistinlilere zulüm, onların haklarını gasp, onları topraklarından çıkarma temeli üzerinde güçlenmesi imkânsızdır. İsterse güçlü gasıp düşman, geçici bir ‘barışçı çözüm’e kadar götürülen, zayıf görülmüş ve bırakılmış bir halka şartlarını dayatmış olsun. Ama bu kesinlikle geçicidir ve asla gerçek barışa ulaştıramaz. Filistin’i özgürlüğe kavuşturmak için cihad etmek şerefli herkesin kalbinde bir görev, bir şeref ve bir zafer nişanıdır. Kelimelerle ‘terör’ ve ‘barış’ terimleriyle oynayan Batılı ve siyonist medyanın bunca azgınlıklarının da hiçbir itibarı, kıymeti yoktur.

❖ **35-** Müslümanlar yahudilerle sırf yahudi oldukları için savaşmıyor. Çünkü Müslümanların kitap ehli ya da zimmet ehliyle ilişkilerinin esası adalet, iyilik ve İslâm yönetiminin himayesi altın-

da bütün dinî hak ve özgürlüklerin ve kendilerine vatandaşlık haklarının eksiksiz verilmesi temeli üzere yükselir. Antisemitizm ise İslâm dünyasında değil Avrupa'da ortaya çıkmıştır. Yahudiler Avrupa'da karşı karşıya kaldıkları her türlü baskıdan dini ve kavmi taassuptan yana İslâm dünyasına güven içerisinde sığınabiliyorlardı. Şüphesiz Müslümanlar, Filistin topraklarını gasp etmiş, bu topraklar üzerinde yaşayan halkı yurdundan çıkarmış, kutsal değerlerini çiğnemiş saldırgan siyonist yahudilerle savaşıyor. Müslümanlar dini ya da kavmiyeti ne olursa olsun topraklarını işgale kalkışan her bir kesim ya da cemaatle savaşıacaktır.

❖ **36-** Özgürlüğü sağlama ve siyonist projeyi ortadan kaldırma programının dayanması gereken temel İslâm olmalıdır. Çünkü Yüce Allah doğru kullarını zafere erdirmeyi, onlara yardım etmeyi vaatetmiştir. Ayrıca İslâm ümmetinin akidesidir. Ümmetin hayrı ve kurtuluşu ona bağlıdır. Bunun yanı sıra büyük halk kitlelerini bu mücadeleye yönlendirip enerjilerini ona odaklamaya en muktedir olan da odur. Bir diğer sebep ise gerek Kudüs'ün fethedilmesi ge-

rekse haçlılardan ve Moğollardan kurtarılması hadiselerinde görüldüğü gibi tarihi deneyimlerde İslâmi çözümün başarılı olduğunu ispatlamış olmasıdır. Modern ve çağdaş tarihimizde diğer ideolojilerin bu hususta başarısızlığı ispatlanmıştır. İslâmi çözüm kesinlikle belli bir kesimin yahut ırkın ya da kendi kabuğuna çekilmiş grubun çözümü değildir. Aynı zamanda bu çözüm azınlıklara zulmetme yahut onları önemsiz bir alt sınıf haline getirme anlamına gelmez. Din hususunda zorlama anlamına da gelmez. Aksine İslâmi çözüm, açılım ve esneklik niteliklerine sahip uygar bir çözümdür. Bütün beşeri ve sosyal ilimleri içine alan, özgürlük projesinde pay sahibi olmak için çalışan, samimiyeti ve yetkinliğine uygun olarak yerini alacak bütün güçleri kapsayan bir çözümdür.

Filistin meselesinde İslâmi çözümün ana prensipleri şunlardır:

a- İslâm'ı bir akide, yaşayış ve hayat düzeni olarak benimsemek, Yüce Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek.

b- Siyonist projeye karşı durup onu bozguna uğratmaya yetkin, samimi, yeterli ve inançlı bir komuta ve liderliğin olması kaçınılmazdır.

c- Siyonist düşmanla mücadele çerçevesinin genişletilmesi ve -her Filistinli Arabın sorumluluğu olmaktan çok- her Müslümanın hatta hakkı, adaleti ve özgürlüğü savunan her insanın sorumluluğu haline getirilmesi, bu mücadelenin yalnızca Filistin boyutuna yahut Arap kavmiyetçiliği sınırları içine hapsedilmesi. Çünkü artık Filistin'in özgürlüğüne kavuşması her Müslüman üzerinde bir farz-ı ayn haline gelmiştir. Ayrıca siyonistler projelerini düzenli, örgütlü ve uluslararası bir boyutta uygulamaktadırlar. O halde bu meydan okuma düzeyi yükselerek, ona denk bir karşı duruşun bulunması da kaçınılmazdır.

d- Filistin halkına destek vermek, onunla dayanışmak, bütün araç ve imkânlarla onun yeterli konuma gelmesini sağlamak. Çünkü Filistin halkı İslâm ümmetinin ilk savunma hattıdır. Böylece bu halkın toprakları üzerinde

kararlıca durması, direnişini ve cihadını sürdürmesi sağlanacaktır.

e- Müslüman toplumlarımızda siyasal, ekonomik, bilimsel ve askeri alanlarda kapsamlı, olumlu değişim ve yükseliş bir giriş kapısı olabilmesi için uygarlık alanında kalkınmanın gerçekleştirilmesi için çalışmak. Böylece Müslümanlar cihadın faaliyetini ve özgürleşmenin yükümlülüklerini kaldırabilecek ve kendi güçleriyle bunu yapabilecek hale gelecek, bu sayede yeryüzünde iktidar sahibi olabilmenin, halifelik makamına gelmenin ve insanlığa komuta etmenin şartlarını gerçekleştirmiş olacaklardır.

❖ **37-** Şüphesiz Filistin meselesi büyük çapta insani boyutları olan bir meseledir. Çünkü bu mesele insan hakları savunucusu olduklarını ileri sürenlerin yüzüne mazlumun yükselttiği bir feryattır. Aynı zamanda yeni dünya düzeninin çifte standartlarının ve diğer kötülüklerinin üzerindeki perdeyi de kaldırıyor. İlerleme, bilgi teknolojisiyle övünen, hayvanların haklarını göz önünde bulundururken yedi milyondan fazla Filistinli mültecinin adeta helak olmak üzere

çölde bırakılmasını kabul eden bir uygarlığın oldukça uğursuz ikiyüzlü uygulamalarının da ne kadar gülünç olduğunu ortaya koymaktadır. Bu uygarlık, Filistinli sığınmacıları öyle yok olmakla karşı karşıya bırakırken yeryüzünün çeşitli yerlerinden siyonist yahudi cemaatlerini çürük ve hiçbir değeri olmayan iddialara uygun olarak güya yerlerine yerleştirmektedir. Onların ortaya attığı bu çürük iddialar ise ne tarihin mantığıyla, ne modern uygarlığın değerleriyle, ne de uluslararası yasalarla bağdaşmaktadır. Dört bir yandan getirilen bu dağınık cemaatler dört bin yıldan beri bu topraklarda yaşayanların yerine yerleştirilmekte, sevgi ve barış toprakları olması gereken bu kutsal topraklarda kanlar dökmektedirler. Şüphesiz siyonist hareket ve bu hareketin Filistin'i işgali dünyanın çeşitli yerlerinde artık kalmamış, bitmiş Batıcı Avrupa'nın geleneksel sömürgeciliğinin geri kalan bir örneğini ifade etmektedir. Bunun er veya geç Filistin topraklarından izale edilmesi, kaldırılması gerekmektedir. Hiç şüphesiz Filistin'in özgürlüğe kavuşturulması görevi bir insanlık ve

uygarlık görevidir. Yeryüzündeki bütün halkların buna katılması gerekir.

❖ **38-** Yeryüzünde siyonist yahudi İsrail'in yükselişi tartışılmaz bir gerçektir.⁵

Şüphesiz uluslararası karar ve etkinlik organlarında siyonist yahudi nüfuzu da açıkça görülen bir nüfuzdur. Gerek siyasal, gerek medya alanında, gerekse ekonomide özellikle de ABD'de bu böyledir. Biz bunu kesinlikle ırkçı etkilerle yahut antisemitizm etkisinde kalarak ya da kin ve tiksintiyi yaygınlaştırmak için dile getirmiyoruz. Çünkü uygarlık alanında üstünlük sağlamak övülen ve istenen bir husustur. Ayrıca bunun insanlığın hizmetinde ve onun iler-

5 Şanı Yüce Allah İsrâ suresinin baş tarafında İsrailoğullarının iki defa büyük çapta yükseleceklerinden söz ediyor. Çeşitli gösterge ve karinelerden anlaşıldığı üzere hâli hazırdaki yükseliş birinci yükselişleridir. Güçlerinin yayılmasını ve etkisini göz önünde bulundurarak bunu söyleyebiliriz. Diğer taraftan İsrailoğullarının Davud ve Süleyman (aleyhisselam) dönemlerindeki yükselişleri ıslah amaçlı bir yükselişti, bozgunculuğa yönelik değildi. Bundan sonra onların tarihin hareketinde, olayların yönlendirilmesinde ve bölgelerinde devlet olarak anılmaya değer herhangi bir etkileri olmamıştır. Bu satırların yazarı bu hususu 2001 yılından beri söz konusu ediyor. Şeyh Ömer El-Eşkar ve Tarık Suveydan gibi bu görüşe eğilim gösteren bir takım bilim adamları ve konuyla ilgilenen kimseler bulunmaktadır. Doğrusunu en iyi bilen Allah'tır.

lemesi için kullanılması şarttır. Zulüm, fesat ve başkalarının haklarının gasp edilmesi alanında kullanılmaması gerekir. Yüce Allah onlara yükselmenin ve nüfuz sahibi olmanın yollarını takdir etmiş ve açmış ise meselenin büyütülmemesi, abartılmaması gerekir. Aynı şekilde onların küçük büyük her olayın arkasındaymışlar gibi görülmemeleri veya Allah'ın galip gelen kadriymişler gibi algılanmamaları gerekir. Onlarda Allah'ın yarattığı insanlardır ve Allah'ın kâinata yaratıklarının bazılarını bazılarıyla savması, günlerin bazen lehte bazen aleyhte olacak şekilde birbirini izlemesi gibi sünnetleri onlar hakkında da geçerlidir. Eğer onlar Allah'ın takdiri gereği gayretleriyle, yoğun çalışmalarıyla ve iyi organizasyonlarıyla başarılı olabiliyorlarsa geçmiş tarihlerinde de başlarına pek çok musibet gelmiş, pek çok trajedik olaylarla karşıkarşıya kalmışlardır. İşte onların bu yükselişine, böyle bir meydan okumaya karşı durmak ve Müslümanların yeryüzünde söz sahibi olup uygarlık alanında ilerlemek için gerekli şartları oluşturmaları amacıyla onlara itici güç olarak bakılması gerekir.

❖ **39-** İslâm dünyasının kalbi olan Filistin’de siyonist yapının varlığı ve onun 200 atom bombası başta olmak üzere oldukça geniş kapsamlı tahrip gücü yüksek silahları toplayıp yığması, Amerika’nın ve Batının ona sınırsız destek vermesi söz konusu olduğu sürece dünya barışını dinamitlemeye ve 3. Dünya Savaşının patlak vermesini tehdit eden tutuşturulmuş bir fitil gibi kalmaya devam edecektir. Müslümanlar bir gün elbette güçlenmenin araçlarına sahip olacaklardır. Onlarda bir gün diğerleri gibi tahrip gücü yüksek silahları elde edeceklerdir. Ama asla topraklarından vazgeçmeyecek, kalplerinin ortasında kendilerini güçsüzleştirecek, birliklerini darmadağın edecek bir varlığın bulunmasını da kabul etmeyeceklerdir. Daha önce başkalarını söküp attıkları gibi onu da söküp atmak için çalışacaklardır. İşte o zaman büyük güçler Filistin halkına karşı işledikleri zulmün ve tarihin hareketinin aksine yol alan böyle bir varlığı ortaya çıkarmakla işlemiş oldukları günahın farkında olacak, onun savaşların, yıkımın ve musibetlerin artışından başka bir sonuç vermeyeceğinin, bunun sonuçlarının ise sadece bölgede yaşayanlara yansımakla kalmayıp aksine

bütün insanlığı etkileyecek özelliklere sahip olduğunu bileceklerdir. İşte bu korkunç anlar gelmeden önce Filistinlilerin topraklarına ve haklarına kavuşmaları bütün dünya için en hayırlı yoldur.

❖ **40-** Filistin’de siyonist yahudi projenin bozguna uğrayıp geri gitmesi yalnızca mümkün olan bir durum değildir. Aksine o kesin bir hakikattir. Çünkü bu beşeri ve Rabbani bir hakikattir. Önünden de arkasından da bâtılın kendisine erişmediği Kur’an-ı Kerim’in dile getirdiği bir hakikattir. Ayrıca bu nebevi bir müjdedir. Bunu bize günahattan, hatadan korunmuş, hevasından asla konuşmayan Resûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bildirmiştir. Diğer taraftan Yüce Allah’ın kâinata egemen olan yasaları ve tarihin deneyimleri bize zulmün sürekli olmadığını ve musibetin bir gün gelip haddi aşanını, haksızlık yapanın bizzat kendisini bulacağını, arayanı bulunan bir hakkın asla kaybolmadığını, ümmetin Rabbine dönüp de birliğini gerçekleştireceği, aziz ve güçlü olmanın araçlarını yeniden kazanacağı zaman Allah’ın izniyle zaferin nasip olacağını ve Filistin’in özgürlüğe kavuşacağını ortaya koymaktadır.

NİDA YAYINCILIKTAN
NİTELİKLİ ESERLER

Yusuf el-Karadâvî Külliyyatı

- Çağdaş Meselelere Fetvalar 1-6
- Öncelikli Meseleler Fıkhı
- Niyet ve İhlâs
- İslam Ümmeti Hayal mi Gerçek mi?
- Müslümanın Temel Kültürü
- Rabbani Hayat ve İlim
- Oruç Fıkhı
- Sünneti Anlamada Yöntem
- İnsanlar ve Hak
- Ortak Davamız Kudüs
- Filistin Hakkında Fetvalar
- İslam'da Çevre Bilinci
- İslam Fıkhını Yeniden Okumak
- Tevhidin Hakikati
- Bilgi ve Medeniyet Kaynağı Sünnet
- İslam Hukuku Evrensellik - Süreklilik
- Günümüzde Fetvanın Değişebilirliği
- İhtilaf ve Tefrikalar Karşısında İslami Tavır
- İman ve Hayat
- İslam'da Devlet Mefhumu
- İslam'da İbadet Mefhumu
- Allah'ın Varlığı

FİLİSTİN MESELESİNİN DEĞİŞMEZ GERÇEKLERİ

Dr. Muhsin Muhammed Salih

Bu kitap, Filistin meselesiyle ilgili temel gerçekleri özet şekilde ortaya koymuştur. Bu temel hakikatler; siyasi, fikri ve kültürel hareketliliğin bilincinde olarak okuyucuya sunulmuştur. Kitabın her bir konusu bir metin mesabesinde olup her Arap'ın ve her Müslümanın zihninde canlanması, netleşmesi ve anlaşılması önem arz etmektedir. Belkide insaf, adalet ve hakikatler temennisinde olan her şere i insan için aynı şey söz konusudur...

Elinizde bulunan Dr. Muhsin Muhammed Salih'in yazmış olduğu bu kitapçık aslında Müslümanların öncelikli meselelerinden bir mesele olan Filistin davasının değişmez gerçeklerini anlattığı önemli bir çalışmadır.

Prof. Dr. Muhammed Ammare

www.nidayayincilik.com.tr

nida@nidayayincilik.com.tr

[f](https://www.facebook.com/nidayayincilik) [t](https://www.instagram.com/nidayayincilik) /nidayayincilik

